

Hirsch Ballin

worden gelegd, dan is dat op zichzelf al een belemmerende factor voor het begin van de daadwerkelijke procesvoering.

Mijnheer de voorzitter! Het is niet de bedoeling het de minister hier, die de regering vertegenwoordigt, moeilijker te maken dan zinvol is. Wij hebben er voorafgaand aan dit debat geen geheim van gemaakt wat wij ter sprake zouden brengen. Wij maken graag gebruik van het aanbod van de minister om op een tweetal punten in te gaan. Het ene is een kwestie van duiding van artikel 103 van het Handvest in de memorie van antwoord. Daar hangen bepaalde punten van af, die toch van belang zijn voor het functioneren van de regeling die nu wordt getroffen. Het andere betreft de ontneming van vermogens, waarin voorzien is in artikel 32, derde lid, van het Statuut van het Rwanda-tribunaal. Daarvoor is ook iets voorzien in het ontwerp voor het statuut van het International Criminal Court.

Misschien is het het beste als wij op dit punt een schriftelijk antwoord van de regering tegemoet mogen zien en bijvoorbeeld de volgende week tot afhandeling van het wetsvoorstel overgaan.

Minister **Pronk**: Mijnheer de voorzitter! Wat het laatste betreft, zal ik het verzoek aan de betrokken collega overbrengen. Het lijkt mij voor haar niet al te moeilijk om de twee vragen schriftelijk te beantwoorden voordat de Kamer dinsdag over het wetsvoorstel beslist.

Ik ben het eens met de geachte afgevaardigde dat het wenselijk is dat er enige spoed wordt betracht met het garanderen van detentie-capaciteit. Wij zullen daar ook op aandringen. Ik moet erbij zeggen, dat ik niet zo optimistisch ben over de snelheid waarmee Arusha handelt. Tot mijn grote verrassing nemen de rechters maandenlang vakantie. Zij worden bovendien heel goed betaald. Dat is ook een van de problemen rond het tribunaal. Ik zou willen dat het opschoot. Dat is ook de wens van de regering in Rwanda zelf. Het heeft iets te maken met de psychologie van een voorkeursbehandeling wanneer men eenmaal in handen komt van een internationaal tribunaal. Het is om talloze redenen van groot belang dat er voortgang wordt gemaakt en dat uitzicht gaat

ontstaan op echte detentie, wanneer eenmaal een vonnis is uitgesproken.

De beraadslaging wordt geschorst.

De **voorzitter**: Wij zetten de beraadslaging volgende week dinsdag aan het begin van de middagvergadering voort.

De vergadering wordt enige ogenblikken geschorst.

Aan de orde is de behandeling van:
- **het wetsvoorstel Vaststelling van de begroting van de uitgaven en de ontvangsten van het Ministerie van Algemene Zaken (III) voor het jaar 1998 (25600-III).**

Dit wetsvoorstel wordt zonder beraadslaging en zonder stemming aangenomen.

Aan de orde is de behandeling van:
- **het wetsvoorstel Wijziging van de Instellingswet W.R.R. in verband met de inwerkingtreding van de Kaderwet adviescolleges (25248).**

De beraadslaging wordt geopend.

De heer **Hirsch Ballin** (CDA): Mijnheer de voorzitter! Het debat over dit wetsvoorstel in de Tweede Kamer op 10 september jongstleden werd nogal gekleurd door de uitspraken van een van de andere leden van het kabinet, die er kort daarvoor blijk van had gegeven, een advies van de Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid te onafhankelijk te vinden en die het daarom "te politiek" noemde. Zonder persoonlijk te worden – dat deed de minister van Algemene Zaken in de Tweede Kamer ook niet – willen wij als het gaat om de relatie tussen de Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid en de regering graag de mening van de minister onderschrijven toen hij in de Tweede Kamer zei: "Een politicus die het niet aankan om vanuit een onafhankelijke raad ingrijpende gedachten op zijn bureau gelegd te krijgen, gedachten die moeilijk te verteren en lastig te plaatsen zijn in het kader van het kabinetsbeleid zoals dat op dat moment geldt, is in

mijn ogen niet veel waard. (...) Ik heb geen enkele reden om ook maar enigszins te twijfelen aan het wetenschappelijk gehalte van de werkzaamheden van de raad en van de leden van de raad."

Tegen de achtergrond van de grote waardering voor de Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid als onafhankelijk adviesorgaan, waarover derhalve tussen de minister van Algemene Zaken en ons volledige overeenstemming bestaat, willen wij de vraag aan de orde stellen, hoe deze raad zijn rol kan vervullen naast het in de kaderwet geregelde adviesstelsel, waartoe de WRR ingevolge het wetsvoorstel dat wij nu behandelen, immers zelf niet zal behoren. In de memorie van toelichting op de begroting van Algemene Zaken voor 1998 (1997-1998, 25600-III, nr. 2, blz. 3 en 4) lezen wij dat de WRR evenals in 1996 een bijeenkomst heeft georganiseerd van de voorzitters en secretarissen van de (nieuwe) strategische adviesraden met de directeuren of directeuren-generaal van de planbureaus. Ik citeer uit die memorie van toelichting: "Gespreksthema's waren ditmaal de toekomstverkenningen voor de beleidsadviesing, alsmede de functies van externe adviescolleges in het nieuwe stelsel."

De herziening van het adviesstelsel is indertijd opgezet en door het kabinet verdedigd met uitingen van ongenoegen over de invloed van adviesorganen. Er werd betoogd dat "het herstel van het primaat van de politiek" ermee gediend zou zijn, de advisering een facultatief karakter te geven en het werkprogramma van de adviesorganen te onderwerpen aan het oordeel van de te adviseren bewindslieden, opdat de regering aan de hand van haar behoeften zou kunnen beoordelen, over welke onderwerpen het oordeel van adviesorganen zou worden gevraagd en over welke niet. De CDA-fractie heeft in het verband van de herziening van het adviesstelsel, te beginnen bij het wetsvoorstel betreffende de positie van de Sociaal-Economische Raad, gewaarschuwd tegen een opvatting van het primaat van de politiek als politieke eigengereidheid.

Inmiddels tekent zich in brede kring een hernieuwde waardering af van de overleegconomie; de invoering van een aan de waterhuishouding ontleend nieuw trefwoord